

ОПЕГЛАН КО БОМБОНА

(Шатро жваке)

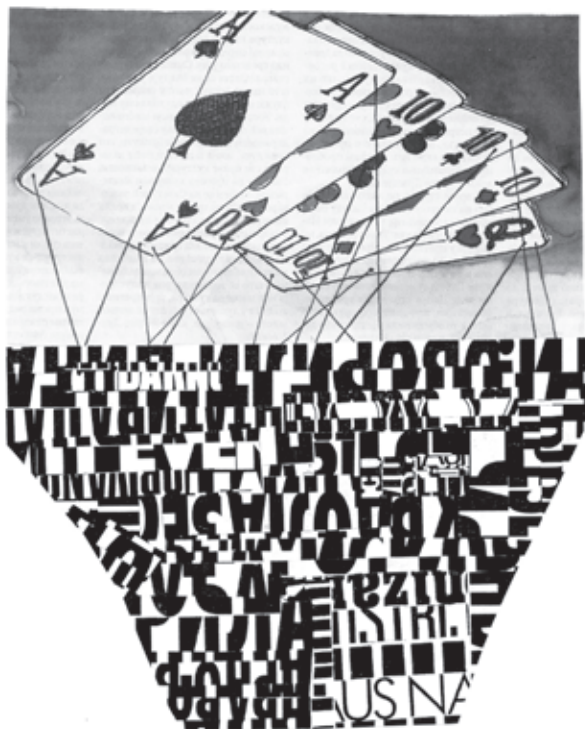
КОВИШКЕ МЕ НИСУ ХТЕЛЕ

Понекад љуштим карте. Преф да размрдам вијуге, поцу да попуним метиљави буџет. Нисам ти неки шпилер. Никад у превелику лову. За то немам муда, ни ђенги. Не волим да будем кратак.

Ипак, видра сам у бацању пламена, а често ме прати и талија. Имам шприцер живце. Добро скрозирам ортаке са којима пикам кове.

Данас сам био у чабру. Није ишло. Ковишке ме у поци нису хтеле. Ништа на треф. Кефало калирало.

Чим сам то зентовао откачио сам игру.

ПЕРЈЕ НЕ ЧИНИ ЧОВЕКА

Сањин брат Марко није много пазио какво ће перје да набаци. Све је на њему било апа драпа. Велики кожњак, шарена шуљка, изгужвана и флекава. Ципоси стари, раскодовани, прљави. Пантешке су му висиле ко на џиги бау.

А био је фацолик момак, кликераш и штосовит. Имао је и лову да удари добар гланц али о томе није водио рачуна.

Сањи је то страшно ишло на ганглије. Дизала је ватру, рибала га, без успеха.

Његово је било: „Перје не чини човека“, и слатко се клибериио њеном живцирању.

КО ДА ЖИВИМ У САКСИЈИ

Шта сам могао да хендлујем? Искулирао сам. Упрскао ствар. Нисам добро скрозирао ситуацију. Човек с којим је требало тај посао да утркељам није дофурао. Није се ни гласнуо. Не знам зашто? Ко да је у земљу пропао, а урадили смо шему. Идеја је била моја. Вероватно је нашао другог ортака, а мене испалио.

Не умем да прочитам људе. Зелен сам. Свима верујем па често попушим фору.

То је Мунгос и раније приметио.

– Ждракај човека право у фацу – говорио је – па ћеш видети с ким имаш посла. Њушка и жмигавци све кажу.

Ја, изгледа, немам те чуке у глави. Ко да живим у саксији. Веровао сам човеку на реч и извисиио.

ДОМАЋА ЦИРКА

– Где си, ортак – певну Зоки Пекмез кад ме угледа – џоњам већ читав сат? Узортирао сам се да ти се није што десило.

– Извини – испљунух – укњавао сам се. Синоћ су ми били пајтоси из клапе па смо се поштено нацевчили. Касно сам се ремнуо из сна и једва придигао из зембиља. Некако сам дошао до бање, али ни хладан туш није помогао. Још ми је мутно у чонти.

Ствар је до цирке. Цугали смо нешто што је донео онај дебели морон Дуле. Рече: „Домаћа, испекао ми стриц из Сопота, боли глава.“

И, заиста, боли глава. Умало се не потровасмо.

ОПЕГЛАН КО БОМБОНА

С тим шмекером оњушио сам се први пут. Никад га раније нисам ждракнуо, али ми је доста тога о њему дошетало у уво. Неки из клапе су га ђанисали и хвалили. Дизали су до неба његово знање и ваљуге у облачним пословима. Певнули би да је у мувању с ловом био краљ Милан.

СМОРКА

Дишем на шкрге у Бегишу. Уживам ко певац у цегеру.

Овде сам рођен. Свршио неке образовке. Везивао пупак. Скидао тролу, више пута. Некад је ишло добро. Некад буђаво.

Кидао сам и преко гране. Ни тамо није било без фрке. Друга раја, други фазони. После неког времена почело би нешто да ме жљовари и гуши. Чезуо бих за Бегишем.

Вратим се и све фурне Јово наново. Стари ортаци којих ми је преко главе. Стари кварни гвинтови. Пицуше које сам одавно потрошио.

Давеж и сморка опет ми се увуку у кости.

